Monsey Edition לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ג' וד' דאבות

שבת קודש פרשת כי תבוא – כ"א אלול תשפ"ב Shabbos Parshas Ki Savo - September 17, 2022

פלג המנחה עש"ק – 5:46 | הדלקת נרות שבת – 6:46 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:09 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:45 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:47 | שקיעת החמה שבת קודש - 7:02 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 7:52 | צאה"כ / לרבינו תם - 8:14

התורה לא יועילו לו כל אלו הסגולות מאומה. והלוא גם זה מפורש בתורה בפרשתן, כל התוכחה שיבוא אם ח"ו לא נשמע לקול השם ולתורתו.

לאור האמור מז הראוי לעורר את האדם החפץ להתקרב אל השי״ת, שמיד עם שובו בתשובה ישנז לעצמו את **הספר קיצור שולחז ערור**. כי מלבד זאת איז תשובתו תשובה כלל. כי על אף רצונו מעתה להטיב מעשיו. מכל מקום אינו יודע בין ימינו לשמאלו, ואינו יודע כמה עבירות הוא עושה מידי יום ביומו מחמת העדר ידיעתו, וכל עוד שאין הוא יודע האיך לשמור על חוקי התורה הרי זה כטובל ושרא בידו.

נחיצות הלימוד בקיצור שולחו ערור הוא יותר משאר כל הלימודים. כי תכלית לימוד התורה היא כדי שיבוא על ידה לידי מעשה. וספר זה הלוא דרכו יכול האדם לבוא תיכף לידי מעשה, ועל אף שיש עוד חיבורים שמטרתם להורות את המעשה אשר יעשו. כגוז ספר משנה ברורה. בכל זאת איז זה דומה לחיבור זה. כי בו מבואר כל פרטי הדיז. והלימוד בו נמשר הרבה זמז. ועד שיבוא לידי גמר עלול הוא לעבור על איסורים בלא יודעיז, ואף שללא ספר צריך האדם ללמוד כל פרטי הדינים ולהיות בקי בהם. בכל זאת מתחילה עליו לדעת את עקרי ההלכה בקיצור. כדי שלא יכשל בדבר הלכה. ואף אם עדייז אינו יודע כל פרט ופרט. מכל מקום את עיקר הדיז הוא יודע. ואם יבוא לידי מעשה. אף אם יהיה נבוך בדעתו מצד פרטי הדין החסרים לו. מכל מקום יידע שיש בו צד שאלה. ושעליו לשאול פי מורה צדק. אבל אם לא ילמד תחילה הקיצור. אז לא ידע כלל את עצם הריז. ובודאי שיבוא לידי מכשולים שונים ומשונים.

יהי רצוז שהשי״ת יזכינו שנזרז את עצמינו להיות בקי בחוקי המלכות שהמה חוקי התורה.

שהכוונה לומר שכל הכוחות הם כולם המתפשטים במציאות. והוא המנהיג את כולם וזהו ממש האמונה "אין עוד מלבדו". וגם מה שאנו אומרים "הוא עשנו ולו אנחנו", כתיב "לא" וקרי "לו". וביאר הרד"ק כוונת הכתיב וו"ל: "ופירושו שלא נוכל לומר כחנו ועוצם ידינו עשה לנו את החיל הזה". עכ"ל. וזהו התכלית של הודאה להשי"ת לבא לידי האמונה שלימה בהשי"ת. ולא חו"ש לומר "כחי ועצם ידי". "לא אנחנו".

וזהו הענין של עבודת התפילה, ונבאר הענין בהקדם דברי הגמ' בברכות (י:): "המתפלל צריר שיכויז את רגליו. שנאמר: ורגליהם רגל ישרה". ע"כ. וביאר הרשב"א דברי הגמ' וז"ל: "צריך בעת התפילה לכוין רגליו לרמוז שרגליו אסורות נסתלקות מהם התנועה מלברוח מנזקין ולא להשיג אל חפציו בלתי אם יעזרנו ית׳. וככה הידים. וכמו שאמרו רבא בעידו ריתחא פכר ידיה ומצלי. וכז הנהוג באומות בחוקי המתחנז אל אדוניו מכויז ידיו ומתחנז לכוונה שאמרו. שמראה עצמו כאלו ידיו אסורות ואין לו עזר בלתי אם ישיג רצונו. ומפני שברגלים נעזר בהם האדם בעניניו יותר בברוח מן הנזק וברודף אחר הנאות, הצריכו לכוין אותם בשעת התפילה ולכוונה הזאת שאמרנו". עכ"ל, הרי להריא בדבריו. שעיקר התכלית בתפילה הוא לבא להכרה זה ש"אין עוד מלבדו". ואין לנו שום יכולת ועזר כלל. בלי העזר מאת הבורא ית'. וכבר האריכו כל הספרים בעינן זה. וא"כ מובן הייטב הקשר בין ביכורים ותפילה. ומשום הכי תפילה הוא במקום ביכורים. ששניהם הם עניז אחד כנ"ל.

והיה אם שמוע תשמע בקול ה' אלקיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך ה' אלקיך עליון על כל גויי הארץ (כה-א) - קיום התורה וסגולתה

 Π נה עומדים אנו כעת בימים האחרונים של השנה. ומתכוננים אנו לקראת השנה החדשה הבעל"ט. כולנו מצפים ומייחלים ומתפללים להשי"ת שנזכה להכתב להחתם לשנה טובה, ולכן סיבב מסבב הסיבות שיהיו קוראים בקריאה זו בזה הזמן. התורה היא מורה דרך להאדם. ולעת כזאת באה היא להורות לפניו את המעשה אשר יעשה כדי שיהיה אכז ראוי לכר. באלו המקראות הנזכרים מעידה היא בהאדם זהעצה האמיתית לזכות בדין הוא לשמוע בקול השי"ת ולקיים את מצוותיו. ואז וכה לגדולה ולכל הברכות האמורות בהמשך. היצר האורב לו לאדם מנסה השכיח ממנו את חובתו בעולמו. אר יודע הוא שהאדם המאמיו ירא לנפשו. כי ודע הוא שאית דיז ואית דייז. וידיעה זו תעורר אותו להטיב מעשיו. לכז מנסה הוא פעמים להשים לנגד עיניו סגולות שונות. ומפתה אותו שע"י עשייתם ימשיר. לעצמו ברכה ואושר, ובכך מנסה הוא להסיח דעתו מבוראו, ועל אף שאין לזלזל בסגולות מסוימות המקובלים מאבותינו. בכ"ז עיקר הכוח להמשכת הטוב הוא קיום התורה והמצוות. ועדיף הוא על אלו הסגולות. שהרי סגולה אינה דבר הכרחי. ואילו יום התורה בהכרח שתועיל, שהרי הבטחה מפורשת היא בתורה.

ומלבד זאת ידע האדם. שאף אלו הסגולות לא יועילו לו אם לא יקיים את התורה. שהרי יותר ממה שהסגולה מסוגל להועיל. הרבה יותר מזהסוגל החטא להרע, ולכן אם יקח את עצמו לסגולות מסוימות, ולא ישים דגש על קיום ושמירת

ליסודים כמיות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

לקחת מראשית כל פרי האדמה ... (כו-כ) - בענין ביכורים בזמן הזה א'תא במדרש תנחומא: ״היום הזה ה׳ אלהיך מצוך לעשות זה שאמר הכתוב: ״בואו שתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו" (תהלים צה), והלא כריעה בכלל השתחויה זשתחויה בכלל כריעה ומה ת"ל נשתחוה נכרעה נברכה. אלא צפה משה ברוח קודש וראה שבית המקדש עתיד ליחרב והבכורים עתידיז ליפסק. עמד והתקיז ישראל שיהיו מתפלליז שלשה פעמים בכל יום. לפי שחביב תפלה לפני הקב״ה מכל מעשים טובים ומכל הקרבנות שכר כתיב (תהלים קמא) תכוז תפלתי קטרת לפניר משאת כפי מנחת ערב". ע"כ. הרי מבואר בדברי המדרש. שתפילה הוא במקום הקרבת ביכורים, שעכשיו שאין הבית המקדש קיים, ואין אנו יכולין להקריב ביכורים התקין משה -בינו שתהא התפילה במקום ביכורים. והענין צ"ב. מהו הקשר בין ביכורים לתפילה.

ונראה לבאר הקשר בין תפילה לביכורים ששניהם מורה על האמונה "שאין עוד מלבדו". שעיקר עבודת הודאה להשי"ת הוא לבא לידי ההכרה שאיז עוד מלבדו. וזהו העיקר התכלית של תפילה. דהנה בשירה של הודאה של מזמור לתודה (תהלים ק) – והוא המזמור שאומרים כשמביאים קרבן תודה, אומרים בשירה זו - "דעו כי ה' הוא אלקים". ועי' במלבי"ם שביאר "ה' הוא אלקים".

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

"ווה דבר השמיטה" - Selected Halachos of Shemita (5)

Making a Pruzbul: Land Rights. Last week we mentioned a halacha that one can only make a Pruzbul if the one who owes him money owns or has rights to land [home, property]. Certain Poskim hold that a yeshivah student is considered as having rights to the dorm room he sleeps in (1). Some argue, however, and suggest that the one making the *Pruzbul* should follow the suggestion of the Mishna (2) and be mezakeh a small amount of property temporarily, as in rentals, to all those who owe him money and have no property or rights to property.

Arba Minim of the Shemita Year. This year, if one wants to fulfill the *mitzvah* of *daled minim* with Israeli produce, there are a few things to know. There are a lot of people who don't want to get into shailos and buy the mitzvah items from places outside of Eretz Yisroel which grow them. In fact, this year there are Moroccan grown esrogim available that come from seeds of Chazon Ish esrogim, which were brought there from Eretz Yisroel. However, there is always the choice of keeping the *halachos* properly.

Kedushas Sheviis The *Esrogim* sent here this year from *Eretz*. Yisroel, were both formed and picked during the Shemita year and thus, have *kedushas Sheviis* according to all opinions. This means that one cannot do regular business with them [schora], cannot do anything that makes them inedible [hefsed], and

ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס possibly do the *mitzvah* of *Biur Sheviis*, as will be explained. The esrogim sent here, are under the "Otzer Beis Din" setup, where public representatives take care of the "ownerless" orchards and pay workers a fee to pick the *esrogim* that grow themselves. The Beis Din sets fair prices for wholesale/retail, markups, expenses, etc. I heard that this year, the Otzer Beis Din entities [at least certain ones] have indeed set prices and selling conditions for the esrog dealers. Lulavim, according to most opinions, do not have kedushas Sheviis. Hadassim, according to most Poskim, also do not have *kedusha*, but there is more room for one to be *machmir* and buy from outside Eretz Yisroel and keep the Sheviis restrictions. Aravos surely don't have kedusha and are anyways bought from local area sources, and not from *Eretz Yisroel*.

Even though normally one is not allowed to take Sheviis produce outside of *Eretz Yisroel*, the *Otzer Beis Din* entities rely on reliable *heterim* to send them out. The original *psak* was from R' Pinchas Epstein zt''l (3) many years ago. In his psak, printed in **Tzohar** (4), he writes that according to many opinions, the *issur* to take them out, is because they need to be returned to do the mitzvah of biur [making them hefker for the people] in the eighth year. The Otzer Beis Din produce has been "by the people, for the people" the entire time, and is thus not obligated in biur, as explained by the *meforshim* and *poskim* (5). To be continued.

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – כתובות דף עא:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

"יינודו בה ישראל מקדשי שמר "Pashi explains that אישות & נישראלן after to the relationship after, אישות & נישראל, whereas אישות א נישראלן מקדשי שמד' of relationship between husband & wife. R' Yochanan explains the above message from the בעלי, that בעלי is referring to the (early) stage of אישי , ואירוסיו) where the couple is still בבית אביה. Ithe bride's home (אירוסיו) refers to the later stage of marriage where they have moved out of her father's house & now live בבית חמיה. her husband's home. This connotes a much closer & comfortable relationship with each other In the future במהרה בימיני, our relationship with הקב"ה will be one that we will call אישי & have the most intimate relationship with הקב"ה, like ליל שבת that the *minhag* on שיי**רי הכנסת הגדולה that the** *minhag* **on ורסת, ס"ד, א"ן משנ"ב that the** *minhag* **on חתו וכלה בבית חמיה** to sav in מוסף & שחרית שמונה עשרה. "וינוחו בס" we sav "מוסף שחרית שמונה עשרה "וינוחו בס" we sav "ואינוחו בס" שמונה עשרה "שמונה עשרה "ואינוחו בס" אווי"ח ס' רסח ס"ק ב'ן שיירי כנסת הגדולה. "וינוחו בס" אינוחו ביינוחו ב explains that at the beginning of Shabbos our relationship with הקב"ה is like a הקב"ת אבית אבית. still in its early stages where the כלה. Yisroel) is most comfortable in her own home, so we use the שחרית. By שחרית, we are already close with הקב"ה like אחתו נכלה a very close relationship that is in her husband's home, so we use the בבית חמיה, we say "בב", which refers to both places, which by now both are עיקר. Similarly, the ומעריב של שבת! אברורהם explains that since our relationship with מיסים is compared to a chosson & kallah. on אתה הדשת" – שמונה עשרה with ההב"ה and we use the אתה הדשת". because we are like הליל שבת of שחרית. By שחרית. which refers to the מנחה we say "מעחה שחרית. which refers to the שחרית. which refers to the שחרית.

The שמות לא'. אות כט'**ו תורה תמימה** brings his uncle the נציב who also discusses the above מיסח. but the *Torah Temimah* adds that the words "זינורו בם" which we say by *mincha* is לשוו רבים because since this *Shabbos* is already on the way out, we are referring to the many שבתות that are coming in the future, that we should be שבתות as well. He says this is where the שבתות or saying שבתות "שבתות" anot "ישבת (plural) by *mincha*, came from. "שבת לישיד asys not to change from the" (מיהג המקובל" anot (" ארשר"), "שבתות" של מיהג המקובל"

) בשם הגר"מ שטרנבוד שליט"א (2) שביעית פרק י . (3) ראב"ד עדה החרדית (4) צהר ט' עמ' תק"ל (5)

R' Nissan Alpert zt"l (Limudei Nissan) would say:

"ההקמת לך אבנים גדלות" - There were three times that Klal Yisroel were told to set up stones – in the land of Moay, in the Yarden and some that were taken from the Yarden and placed at Har Eival. The stones symbolized roadblocks which require major work to get rid of. Moshe had them establish the roadblocks in order for the people to see how many different roadblocks they needed to overcome in order to survive in the desert and how they survived – and thrived."

A Wise Man would say: "Mistakes are always forgivable, if one has the courage to admit them."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

* Improve your connection 🎏 with '7 all the time! ... (SIGN TOO!)

103,902+ 855.400.5164

Mazel Toy to the Hoffman and Bakst Families upon the engagement of Yitzy to Batsheva. May they be zoche to build a Bavis Ne'emanB'Yisroel

מעשה אבות סימן

וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגד שם במתי מעט ... (כו-ה)

In the beginning of *Parshas Ki Savo*, there is a *mitzvah* that involves making a speech. The *mitzvah* is *Mikrah Bikkurim*, the formal declaration a person recites upon bringing the first fruits of his crop to the Bais HaMikdash. In connection with this Mikrah Bikkurim speech, the Torah writes: "V'anisa V'amarta." Rashi writes that this specific idiom indicates that the declaration is to be made in a loud voice. The posukim read on this occasion are not to be said silently. They are to be said out loud. Why? Because the declaration of Mikrah Bikkurim extols the praises of the Almighty. The Jewish farmer is not praising or patting himself on the back for his diligent observance of the laws. He is recounting what the Ribono shel *Olam* did for him. At such a time, it is appropriate that everyone should hear what is being said.

After the *petirah* of the **Imrei Emes** of **Ger**, his son **R' Yisroel Alter** zt", took over the mantle of leadership of the Gerrer Chassidus. The Beis Yisroel, as he was known, was referred to as the "Sharfer (sharp) Rebbe" as he had a unique and insightful way of looking at things. He tried to elevate his *chassidim* and all those who came to him, to rise at least one level higher than their current madreigah. There are countless stories of individuals who met the Rebbe, relating how he had a tremendous spiritual impact on them and how this strong impression will never leave them.

The Beis Yisroel was once informed about an orphan whose father had passed away a little while ago, and the boy was sent to learn in one of the large yeshivos in Bnei Brak. Fearing that the child might get swallowed up in the huge institution, the *Rebbe* asked one of his relatives to find a *yungerman* in that city who can keep an eve out for the boy and make sure he was doing well. The *Rebbe* told him to reach out and locate someone capable who can look after both his physical and spiritual needs, but the man should not know that it was by the request of the Gerrer Rebbe.

The relative did as he was asked. He sat down that day and penned a long and detailed letter to a yungerman that he was acquainted with, asking him to take on this huge mitzvah. The yungerman received the letter and happily accepted upon himself this task. He immediately made a connection with the young boy and brought him food. He also set up a daily learning session and worked with the orphaned boy to ensre that he kept up with the rest of the class in his studies.

The Rebbe's relative heard the news that the yungerman was seeing to the boy's needs and at his next opportunity. made a point to inform the Beis Yisroel that the task was accomplished. R' Yisroel was happy to hear these tidings and told the man, "Don't forget to send this *yungerman* a proper thank you for the task he has accepted upon himself."

A few short days later, the *Beis Yisroel* asked his relative if he wrote the letter of thanks yet. The relative replied that he hadn't yet sat down to write the letter because he was hoping to meet the yungerman in person in a few days, when he would tell him personally. The Beis Yisroel was displeased with this response. "When you asked him for a favor, you wrote a long letter detailing all the things that needed to be done. But now, when it comes to thanking the man for his actions, it is quite sufficient to simply meet him and tell him a few words of thanks in person?"

The Beis Yisroel looked sharply at the man and continued. "The correct way to thank somebody for a favor should be at least comparable to the way somebody asks another for a favor We see this from Bikkurim, where Rashi teaches us that the Mikrah Bikkurim must be done 'b'kol ram' - in a loud voice. Why must one talk loudly? Because Bikkurim is a way in which a person expresses his hakaras hatov to Hakadosh Boruch Hu. He thanks the Almighty for all the good He has given him, and that he is not ungrateful. Now, just as when a person davens for his needs, he raises up his voice and calls out with great devotion, אנא ה' הושיעה נא' - after his request is fulfilled, he must now thank *Hashem* in the same manner - by raising up his voice and expressing his gratitude in a loud and heartfelt voice. The least you can do is write the letter!"

The relative sat down at once and penned a long letter thanking the *yungerman* for looking after the orphan boy.

ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH BY TZVI In this week's *Haftorah*, *Yeshaya HaNavi* declares that in Jerusalem, but that their kings will wait upon the members of

of normalcy that it sounds too good to be true. Yet, Yeshava declares that it will happen.

the times of Mashiach "Aliens [foreigners] shall rebuild Hashem's chosen people. Such a thing is so out of the realm your walls, their kings shall wait upon you - for in anger I [Hashem] struck you down, but in favor, I [Hashem] take you back." What indeed is the connection between the fact that foreigners will rebuild the Land of Israel and the fact that Hashem will repatriate Klal Yisroel? R' Ezriel Zelig Noach Kushlevsky zt"l (Ein Tzofim)

explains that the suffering of *Klal Yisroel* throughout the ages is immense and it is almost as though the Jewish people are simply fated for hardship. However, Yeshaya HaNavi delivers a wonderful prophecy in which he declares that not only will foreigners rebuild the walls of the holy city of

Says R' Kushlevsky, the correlation between Yeshaya's assertion that foreigners will rebuild the Land of Israel and that Hashem will bring Klal Yisroel home is the very fact that both are abnormal and out of place. Just as it won't be normal for foreigners to rebuild *Eretz Yisroel* and for kings to wait on ordinary Jews, in the same manner *Hashem* will set aside His "normal" practice of exacting judgment upon sinners – in this case Klal Yisroel - and bring us back to the land of our forefathers with love and care

וה' האמירך היום להיות לו לעם סגלה (כו-יזיח)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

On this posuk we find a rare comment from **Rashi**, in which he states: "אין להם עד מוכיח במקרא" - There is no explicit proof to the root of the words, "האמרכד" in this context. Rashi could not source the definition from the *Torah* itself!

And then he continues and says, "However, it appears to me that the expression denotes separation and distinction," In other words, both *Klal Yisroel* and *Hashem* designated and chose each other.

Finally, Rashi closes with a *posuk* from *Tehillim* (94:4) "ינזאמרו כל פועלי און" - the nations of the world glorified. The *posuk* is seemingly a very different meaning than Rashi's first one of havdala. Furthermore, Rashi in *Tehillim* has a third definition, "ישתבחר" - praising, as it says "האמרת-האמירן". Now we have a contradiction! Two different meanings, neither one like the other!

Maybe we can reconcile this dilemma based on the *Targum*, and connect all the dots. The *Targum* (see also the *Gemara* Brachos 6a) says "חטבד" means carved out a piece. Hashem carved us out from the other nations and we are His piece. In other words, we, as *Yidden*, were singled out and maintain an exclusive relationship with *Hashem*.

In a marital relationship, one of the key factors to success is to make the spouse separate, special, unique. How does one do that? By glorifying and putting the other on a pedestal. By constantly complimenting and singing praises to them and to others. this causes good feelings and affection. I know someone who is always gushing about his spouse even though the spouse is not perfect at all. Yet, if you are constantly and consistently espousing their qualities to them and to others, you will feel that they are indeed special. Thus all three definitions of Rashi work in harmony.

May it be *Hashem's* will that the next *posuk* "לתתך עליון על כל הגוים" comes to fruition even before this upcoming new year!

משל למה הדבר דומה

ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ ... (כו-ג) משל: Reb Yankel as he was known, had the best daughter in town - or so he thought. Either way, he demanded no less then the "perfect" chosson for his perfect daughter. Unfortunately, it wasn't so forthcoming. Finding perfection is not easy. As his daughter was getting older, he realized that he probably ought to settle for something a little less than perfect or his daughter would never get married.

"Okay," he finally told the *shadchan*, "I'm open to some ideas. I'm willing to try any type of boy, provided, that he is a smart boy. I will not accept an unintelligent boy no matter what!" The shadchan agreed and a few days later, he called back, singing the praises of certain boy. "Gold, I tell you! This boy is simply a goldene neshama," the shadchan said. "However, there is a catch ... the boy has a stutter."

"Not a problem," Reb Yankel replied dismissively, "there all merit a year of success and happiness, Be"H.

are numerous solutions for such a problem and I'm sure my daughter can learn to live with it."

When the boy came to the door, he gave a hearty "Shalom Aleichem" - except that it took him close to a full minute to get the words out! Reb Yankel called the *shadchan* yelling, "I said anything but dumb. This is not the boy I'm looking for!"

The shadchan was taken aback; true he had a stutter but that didn't make him dumb or unintelligent.

"Well he is," explained Reb Yankel, "because if he was a smart boy, he would have begun his hearty 'Shalom Aleichem' – a minute before he knocked on the door!"

נמשל: Rosh Hashanah is around the corner, and although no one is perfect even after *Rosh Hashanah*, the least we can do is to be smart. With adequate preparation before the Yamim *Noraim*, we can present our case before the Almighty in a manner that will find favor in His eyes. In that vein, we will

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה ... (כו-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The **Sifri** writes that the *zechus* of entering the Land of Israel was a reward for performing the *mitzyah* of *Bikkurim*. The obvious question is: they didn't do this *mitzvah* until they entered the Land? How could entering the Land be a reward for doing the *mitzvah*? The answer given is that while the Jewish people were still in the *Midbar*, they were so eager and excited to perform the *mitzvah* of *Bikkurim*, that they accepted it upon themselves wholeheartedly, to the point that *Hashem* already counted it as if they did the *mitzyah*. In that *zechus*, they entered and conquered the Land!

What a tremendous lesson for us! Yes, it is true that we must go out and do good deeds, especially before *Rosh Hashanah*. when we hope to tip the scales in our favor. But Hashem is so kind to us, He is "Metzaref machshava tova l'maase" - He counts a good thought as if we actually did the good deed! Very often we plan, we try, we extend great effort to do something worthwhile and for some reason or another it doesn't work out. It was not meant to be. Do not get discouraged! If you did everything in your power, *Hashem* counts the good intention as if you actually did the action! You will get the full reward!

Contrary to the secular world, where the main focus is the final product, and if you don't produce, your efforts are worthless, in the real world, the *Torah* world, when it comes to spirituality, learning *Torah* and doing *mitzyos*, it is the exact opposite. *Hashem* wants our effort! He is interested in our thoughts, our intentions, what is in our hearts, and not necessarily in the finished product. In the physical world, we honor and respect people who do big and great things. However, in the Olam HaEmes, Hashem honors people who tried their best, even if in the eyes of the world they did not succeed! We must redefine the world "success" according to the *Torah* and not get discouraged when things don't work out the way we wanted! The end result is the way *Hashem* wanted and accepting and being happy with the *ratzon Hashem* is the greatest way to serve Him in this world!